

[Erik Eriksen.]

når både personer og ideologier spiller ind og kombineres med historisk og geografisk betonedede modsætningsforhold.

Selv for den, der ikke er ekspert, er det let at se, at den første kinesiske atomsprængning i høj grad vil komme til at præge det politiske verdensbillede. Selv om der vil gå flere år, inden der kan blive tale om en ny militær magtfaktor, er det alligevel sådan, at der åbnes udsigt til atomvåbnenes politiske spredning; det er også klart, at Kinas optagelse i FN trænger sig på med ny aktualitet og ny styrke. Måske er en hel del af de problemer og begivenheder, der optræder os i disse dage, kun på begyndelsesstadiet, og derfor tror jeg, det vil være klogt, at enhver omtale og enhver bedømmelse foretages med forbehold.

Hvad vort forhold til fællesmarkedet angår, er det, som om regeringen her har ønsket ikke at virke udfordrende på dem, som har en anden opfattelse, og jeg kan kun sige tak, hvis det er tilfældet. Jeg er af den opfattelse, at tiden vil arbejde for vore synspunkter, men jeg er alvorligt bange for, at fristen kan blive meget kort. Fra 1. november indfører fællesmarkedet nye toldforhøjelser over for omverdenen. Det vil ramme Danmark hårdt, og det vil være endnu et skud for boven til varsel om, at Danmarks økonomi sætter meget snævre grænser for, hvor længe vi kan holde til at stå uden for verdens mest dynamiske marked.

Åbningsstalens ord om bistand til udviklingslandene kan jeg give fuld tilslutning.

Talen strejfer også det særlige problem, der er opstået ved, at det tyske mindretal ved valget mistede sin repræsentation her i folketinget; det vil i virkeligheden sige, at rigsdagspolitisk set har det tyske mindretal i grænselandet udspillet sin rolle, og det var jo forudset. Jeg er enig i, at der må tilstræbes en løsning, som er tilfredsstillende også under hensyntagen til den sammenhæng, spørgsmålet har med stillingen for det danske mindretal syd for grænsen. Der er her en del paralleller, der kan og må drages.

På det økonomiske område synes regeringens lyssyn at være dæmpet en del. Der udtrykkes stadig glæde over fremgangen for erhvervslivet, og den glæde deler vi

andre. Derimod er det noget nyt, at man nu kan få øje på de problemer, som underskuddet på handelsbalancen og presset på nybyggeriet indebærer. Jeg hører ikke til dem, der ser det som en opgave at minde om fortidens synder. Jeg vil hellere hæfte mig ved, at det i åbningsstalen ordret hedder, at

„Det er for regeringen et afgørende hensyn, at der føres en politik, hvorved den økonomiske balance holdes“.

Jeg ville måske nok for mit vedkommende sætte et spørgsmålstegn ved, om vi i øjeblikket har økonomisk balance, men ellers er jeg enig.

Jeg er også enig i, at overenskomstforhandlingerne rejser svære problemer, og det er vel i forbindelse med disse spørgsmål, at den høje regerings ildprøve kommer.

Jeg har noteret mig, at den højtærede statsminister søger at drage også venstre ind i ansvaret for de noget højstemte valgløfter, som socialdemokratiet og muligt andre udstedte til tjenestemændene. Jeg vil derfor gerne benytte denne lejlighed til at erindre om, at jeg for mit vedkommende under valgkampen udtrykkeligt sagde, at venstre ikke agtede at deltage i denne auktion over stemmer. Jeg anser det for urealistisk at give det udseende af, at det vil være muligt med ét nap at oprette den efterslæbning af tjenestemændenes lønninger, der jo i øvrigt er resultatet af socialdemokratiske og radikale ministres forhandlinger med tjenestemændene siden 1961. Men for øvrigt kan jeg tilsige vor vilje til at finde en for såvel tjenestemændene som samfundet forsvarlig løsning på de mange komplicerede problemer, som de sidste 3 års udvikling har skabt på dette punkt.

Jeg har naturligvis hæftet mig ved, at socialdemokratiet ikke er tilhænger af nedsættelse af en ny lønningskommission. Nu spiller navnet for mig ingen rolle, blot vi snarest kunne få nedsat den kommission eller det udvalg, der må til for at forberede en sagligt forsvarlig løsning på såvel lønsom pensionsproblemerne.

Jeg må sige, at jeg bedømmer den nærmeste tids økonomiske udsigter ret mørkt. Det er, som om de sidste 7-8 års ubrudte internationale højkonjunktur ligesom er ved at forekomme en smule usikker. Vort